

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Ο Δημήτρης υπήρξε από τους πιο αγαπημένους παιδικούς μου φίλους, μας συνέδεε φιλία που άρχισε από τη πρώτη τάξη του Δημοτικού Σχολείου, στη Τήνο. Ο Ζήνων ήταν πρόσωπο άγνωστο σε μένα, ωστόσο κατά το πρώτο μου ταξίδι στην Κύπρο γνώρισα τον σεμνό και ευλογημένο ιερέα πατέρα του, π.Μάμα Ζήνωνος, ενώ στην πρόσφατη δεύτερη επίσκεψή μου στη ηρωτόκο μεγαλόνησο γνώρισα και την πονεμένη αδελφή του, Μυρούλα, η οποία μου μίλησε για τον απροσδόκητο θάνατο του νεαρού Ζήωνα.

Τόσο η αδελφή του Δημήτρη, Τασούλα Κούλη, όσο και η αδελφή του Ζήωνα, έσπευσαν να μου προσφέρουν από ένα χρηματικό ποσό υπέρ των ορφανών μας στην μνήμη των αγαπημένων προσώπων τους που ο Θεός πήρε νωρίς στην μεστή θαλπωρής αγκαλιά Του. «Ευάρεστος θεώ γενόμενος ηγαπήθη ... αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού, διά τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας» (Σοφία Σολομώντος Δ΄7-15).

Ταπεινά και ανθρώπινα λοιπόν, θεώρησα υποχρέωσή μου, όταν επισκέφθηκα πριν από λίγες μέρες το ορφανοτροφείο της Επισκοπής, να μιλήσω για τους δύο αυτούς ουράνιους αγγέλους πλέον, τον Δημήτρη και τον Ζήωνα, στα ορφανά παιδιά μας, να ετοιμάσουμε μαζί ένα απλοϊκό κόλλυβο για τις ψυχούλες τους και να ψάλλουμε μαζί το ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως αυτών. Ήταν συγκινητική η αντίδραση των παιδιών, όταν τους μίλησα για το γεγονός ότι όλοι οι πιστοί είμαστε μέλη του ενός Σώματος, που λέγεται Εκκλησία, του Σώματος του Χριστού, στο οποίο όταν ενα μέλος υποφέρει, συμπάσχουμε με αυτό κι όταν χαίρεται, συγχαίρουμε επίσης.

Να, λοιπόν, που ο Δημήτρης και ο Ζήνων έγιναν αφορμή μίας ακόμη κατηχήσεως των 24 παιδιών στην ορθόδοξη πίστη, έγιναν σημείο υπέρβασης γεωγραφικών ορίων, ηπειρών, φυλών και γλωσσών, έγιναν αιτία ενώσεως των ορφανών μας με τις πονεμένες ψυχές των συγγενών των δύο αυτών φίλων μας. Ο Δημήτρης και ο Ζήνων όμως έγιναν και αιτία χαμόγελου, χαράς και προόδου πνευματικής, αφού με τα χρήματα των δύο αδελφών τους τα παιδιά απέκτησαν στη μνήμη τους τα σχολικά είδη τους για την νέα σχολική χρονιά και χαρούμενα, χωρίς να υστερούν έναντι των υπολοίπων παιδιών του «αναπτυγμένου» κόσμου, θα πάνε και φέτος σχολείο, θα αποκτήσουν κι άλλες γνώσεις, θα προχωρήσουν στη ζωή...

Έτσι το μυστήριο του θανάτου μετατρέπεται σε μυστήριο ζωής στο χώρο της Εκκλησίας! Να η σύνδεση και η κοινωνία των ψυχών των κεκοιμημένων αδελφών μας με τους ζώντες, να το μεγαλείο της αθάνατης ανθρώπινης ψυχής που αποκτά διάσταση υπερ-τοπική και υπερ-χρονική.

Δημήτρη, Ζήωνα, η ιεραποστολική Εκκλησία του Κονγκό σας ευγνωμονεί! Και ασφαλώς γνωρίζετε ότι κάθε φορά που τελείται η θεία Λειτουργία, εδώ, στον αφρικανικό ισημερινό, η Εκκλησία προσεύχεται για τις καθαρές ψυχές σας και ξέρει ότι και εσείς με περισσή χαρά κυκλώνετε αοράτως το ιερό θυσιαστήριο και συναγγάλλεσθε μαζί μας! Σας ευχαριστούμε! Καλή αντάμωση, αγαπημένοι μας φίλοι, στην αιωνιότητα!

ο Επίσκοπος